

Článok 65 ods. 3 – Informácie o tom, ako možno podľa vnútroštátneho právneho poriadku stanoviť účinky rozsudkov uvedené v článku 65 ods. 2 nariadenia

Účasť tretích osôb na občianskych súdnych konaniach sa riadi článkami 78 až 81 zákona o občianskom súdnom konaní. Podľa článku 78 prvého odseku tohto zákona je treťou osobou v občianskom súdnom konaní fyzická alebo právnická osoba, na ktorej práva a povinnosti voči jednému z účastníkov konania môže mať rozsudok v danej veci vplyv. Zapojením tretej osoby do súdneho konania sa má prispieť k všestrannému objasneniu skutkových okolností danej veci a má sa zabezpečiť procesná efektívnosť tým, že sa tejto tretej osobe umožní, aby poskytla vysvetlenia a uviedla svoje stanovisko k predloženým nárokom. Ak osoba, ktorá sa mohla na konaní zúčastniť ako tretia osoba, do konania nevstúpi, nijak ju to nezbavuje jej práv ani jej to nebráni chrániť svoje záujmy v samostatnom konaní. Treba však mať na pamäti, že vstup tretej osoby do konania môže ovplyvniť spôsob vyriešenia pôvodného nároku. Toto je dôležité napríklad pri posudzovaní následného nároku na náhradu škody, keďže z vnútroštátnych právnych noriem Lotyšska týkajúcich sa občianskeho súdneho konania vyplýva, následný nárok možno preskúmať až po preskúmaní pôvodného nároku a súd nemôže znovu preskúmať skutočnosti prijaté v odôvodnení rozhodnutia o pôvodnom nároku.

Tretím osobám sa môže povoliť vstup do konania až do skončenia konania vo veci samej pred súdom prvého stupňa. Môžu byť takisto vyzvané, aby sa zúčastnili na konaní na žiadosť jednej zo strán alebo na žiadosť prokurátora. V závislosti od povahy a stupňa ich záujmu možno tretie osoby klasifikovať ako

a) tretie osoby s nezávislým nárokom, alebo ako b) tretie osoby bez nezávislého nároku.

Tretie osoby, ktoré predložia nezávislý nárok vo vzťahu k predmetu sporu, môžu vstúpiť do konania na základe návrhu: v zásade ich nezávislý nárok smeruje tak proti odporcovi, ako aj proti navrhovateľovi. Majú rovnaké práva a povinnosti ako navrhovateľ (pozri článok 79 zákona o občianskom súdnom konaní). Postavenie tretej osoby s nezávislým nárokom sa líši od postavenia strany podporujúcej navrhovateľa alebo spoločného navrhovateľa v tom, že nároky týchto strán nesmerujú proti sebe, kým uspokojenie nároku tretej osoby by v zásade znemožnilo uspokojenie nároku navrhovateľa.

Tretie osoby, ktoré nepredložia nezávislý nárok vo vzťahu k predmetu sporu, môžu vstúpiť do konania na podporu buď navrhovateľa, alebo odporcu, ak rozsudok vo veci môže mať vplyv na práva alebo povinnosti týchto tretích osôb voči jednému z účastníkov konania. Tretie osoby, ktoré nepredložia nezávislý nárok, majú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníci konania s výnimkou toho, že nemôžu zmeniť dôvod ani predmet nároku, zvýšiť ani znížiť výšku nároku, vziať späť návrh, uznať nároky, uzavrieť súdny zmier ani požadovať vykonanie rozsudku súdu. V podaniach, v ktorých sa požaduje predvolanie tretích osôb, alebo v podaniach tretích osôb, v ktorých žiadajú o možnosť vstúpiť do konania na podporu buď navrhovateľa, alebo odporcu, sa musia uvádzať dôvody na predvolanie tretej osoby alebo na to, že sa jej umožní vstúpiť do konania (článok 80 zákona o občianskom súdnom konaní). Tretie osoby bez nezávislého nároku obvykle vstupujú do konania v prípadoch, keď by jeden z účastníkov konania od nich následne mohol požadovať nápravu, a to buď v rámci súvisiacich konaní, alebo v rámci konaní, v ktorých tretia osoba sama podá následnú žalobu v závislosti od výsledku pôvodnej žaloby. Z ustanovení článkov 78 až 81 zákona o občianskom súdnom konaní teda vyplýva, že rozsudok vo veci, na ktorej sa zúčastňuje tretia osoba, je pre tretiu osobu záväzný a rozsudok možno vykonať proti tretej osobe (alebo tretia osoba môže požiadať o vykonanie rozsudku) len v tých prípadoch, keď tretia osoba predložila nezávislý nárok. V každom prípade však z rozsudku vyplývajú pre tretiu osobu právne účinky v tom zmysle, že skutočnosti v ňom stanovené sú záväzné, pokiaľ ide o akýkoľvek následný nárok založený na pôvodnom konaní.

Článok 74 – opis vnútroštátnych pravidiel a postupov súvisiacich s presadzovaním práva

Mimosúdne rozhodnutia sa vykonávajú až po tom, ako nadobudnú právnu účinnosť, pokiaľ nie sú podľa zákona alebo rozsudku súdu vykonateľné okamžite. Ak sa stanoví lehota na dobrovoľný výkon súdneho rozhodnutia, ale súdne rozhodnutie sa nevykoná, súd po uplynutí lehoty na dobrovoľný výkon rozhodnutia vydá vykonateľný titul. Registrovaní exekútori sú oprávnení začať exekučné opatrenie na základe exekučných pokynov.

Vykonateľné tituly vydá pre navrhovateľov na ich žiadosť súd zaoberajúci sa danou vecou. Pre každý rozsudok sa vydá jeden vykonateľný titul. Ak sa má rozsudok vykonať na rôznych miestach a časť z neho je vykonateľná okamžite, je v prospech niekoľkých navrhovateľov alebo v neprospech niekoľkých odporcov, súd vydá na žiadosť navrhovateľa niekoľko vykonateľných titulov. V prípade vydania niekoľkých vykonateľných titulov sa v každom z nich presne uvedie miesto výkonu alebo časť rozsudku, ktorá sa má podľa príslušného vykonateľného titulu vykonať, ale v prípade spoločného a nerozdielneho vymáhania sa musí uviesť aj odporca, ktorého sa týka vymáhanie uvedené vo vykonateľnom titule.

Článok 75 písm. a) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa majú podať návrhy podľa článku 36 ods. 2, článku 45 ods. 4 a článku 47 ods. 1

V Lotyšsku okresnému alebo obvodnému súdu [*rajona (pilsētas) tiesa*], v ktorého oblasti právomoci sa rozhodnutia vykonávajú.

Návrhy na vydanie rozhodnutia o uznaní alebo zamietnutí uznania (článok 36 ods. 2 a článok 45) sa podávajú na okresnom (alebo obvodnom) súde, v ktorého oblasti právomoci sa rozhodnutia vykonávajú, alebo na okresnom (obvodnom) súde, do ktorého oblasti právomoci patrí nahlásené miesto pobytu odporcu. Ak nie je známe nahlásené miesto pobytu, návrhy sa predkladajú súdu, do ktorého oblasti právomoci patrí miesto pobytu odporcu alebo jeho registrovaná adresa.

Článok 75 písm. b) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa má podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu vo veci návrhu na zamietnutie výkonu podľa článku 49 ods. 2

V Lotyšsku na krajskom súde (*apgabaltiesa*) prostredníctvom okresného (alebo obvodného) súdu, ktorý vydal rozhodnutie.

Článok 75 písm. c) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa má podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok podľa článku 50

Neuplatňuje sa.

Článok 75 písm. d) – jazyky prijateľné pre preklady osvedčení týkajúcich sa rozsudkov, verejných listín a súdnych zmierov

Netýka sa.

Článok 76 ods. 1 písm. a) – kritériá právomoci uvedené v článku 5 ods. 2 a článku 6 ods. 2 nariadenia

V Lotyšsku:

v článku 27 druhom odseku zákona o občianskom súdnom konaní sa stanovuje, že ak nie je známe miesto pobytu odporcu alebo ak odporca nemá trvalý pobyt v Lotyšsku, návrh možno podať na súde, v ktorého oblasti právomoci má odporca nehnuteľný majetok, alebo na súde, v ktorého oblasti právomoci sa nachádza jeho posledné známe miesto pobytu, podľa článku 28 tretieho odseku rovnakého zákona môže navrhovateľ podať nárok z dôvodu ujmy na zdraví na základe miesta svojho pobytu alebo miesta, kde došlo k ujme,

podľa článku 28 piateho odseku rovnakého zákona možno podať nárok na vymáhanie majetku alebo na náhradu jeho hodnoty na základe nahláseného miesta pobytu navrhovateľa,

podľa článku 28 šiesteho odseku rovnakého zákona možno podať nároky z námorných pohľadávok aj na základe miesta, kde bolo zaistené plavidlo odporcu, podľa článku 28 deviateho odseku rovnakého zákona môže navrhovateľ podať nárok z dôvodu pracovnoprávných vzťahov na základe svojho nahláseného miesta pobytu alebo miesta zamestnania.

Článok 76 ods. 1 písm. b) – pravidlá týkajúce sa oznámení o pribratí tretej osoby do konania uvedené v článku 65 nariadenia

Podľa článku 640 zákona o občianskom súdnom konaní vydáva rozhodnutie o uznaní a vykonaní rozhodnutia zahraničného súdu alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu samosudca na základe predloženého návrhu a k nemu priložených dokumentov, a to do desiatich dní od podania návrhu bez predvolania strán.

Článok 76 ods. 1 písm. c) – dohovory uvedené v článku 69 nariadenia

Dohoda z 11. novembra 1992 o právnej pomoci a právnych vzťahoch medzi Lotyšskou republikou, Estónskou republikou a Litovskou republikou.

Dohoda z 23. februára 1994 medzi Lotyšskou republikou a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných, pracovných a trestných veciach.

Posledná aktualizácia: 25/06/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.